

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: Zemědělské obchodní družstvo Opatovec, IČ: 001 29 828,
sídlem Opatovec č. p. 201, 568 02 Opatovec
zast. Mgr. Janem Pokorným, advokátem,
sídlem Perneroва 293/11, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu,**
sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2025, č. j. MPO 32350/25/21500/01000,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu (dále jen „ministr“) ze dne 20. 3. 2025, č. j. MPO 32350/25/21500/01000, kterým bylo dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla (dále jen „rozpočtová pravidla“) částečně vyhověno jeho námitkám proti Opatření žalovaného ze dne 11. 2. 2021, č. j. MPO

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

155687/21/61100/61150, o krácení dotace v rámci projektu podporovaného z programu „Úspory energie“ (dále též „Opatření“).

II. Řízení předcházející podané žalobě a napadené rozhodnutí

2. Ministerstvo jako řídicí orgán operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost 2014 – 2020 vydalo dne 3. 2. 2020 rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. MPO 11819/20/61500 ve znění Dodatku č. 1, kterým žalobci přiznalo dotaci ve výši 70 % způsobilých výdajů projektu, jejíž absolutní částka může činit nejvýše 3 135 765,10 Kč, na projekt Úspory energie – Fotovoltaické systémy s akumulací – Zemědělské obchodní družstvo Opatovec, registrační číslo CZ O1.3.10/0.0/0.0/17_178/0013742, v rámci programu Úspory energie – Fotovoltaické systémy s akumulací – Zemědělské obchodní družstvo Opatovec, registrační číslo CZ O1.3.10/0.0/0.0/17_178/0013742, v rámci programu Úspory energie – Fotovoltaické systémy s/bez akumulace pro vlastní potřebu II. Výzva.
3. Žalobce na základě vydaného rozhodnutí o poskytnutí dotace vyhlásil zadávací řízení v režimu zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“). Do tohoto řízení se přihlásil jediný dodavatel, kterého posléze žalobce dne 17. 3. 2020 vybral a uzavřel s ním dne 23. 3. 2020 smlouvu o dílo (dále též „smlouva o dílo“ nebo „Smlouva“), jejímž předmětem bylo dodání fotovoltaického systému. Po dokončení veřejné zakázky (dále jen „VK“) podal žalobce dne 31. 8. 2020 žádost o platbu č. CZ.01.3.10/0.0/0.0/17_178/0013742/2020/001/POST, ve které požadoval proplacení částky 3 095 465,10 Kč.
4. Ministerstvo tuto žádost posoudilo a Opatřením ze dne 11. 2. 2021, č. j. MPO 155687/21/61100/61150, zkrátilo požadovanou částku dotace o 100 % z důvodu čtyř porušení dotačních podmínek. Proti Opatření podal žalobce námitky, o kterých následně rozhodl ministr napadeným rozhodnutím ze dne 31. 5. 2021, č. j. MPO 229223/21/61100/01000. Tímto rozhodnutím ministr Opatření zčásti potvrdil, zčásti žalobcovým námitkám vyhověl, zčásti Opatření zrušil a rozhodl, že žalobci bude vyplacena částka dotace ve výši 2 321 598,82 Kč, tzn. že dotaci požadovanou žalobcem zkrátil o 25 %. Uzavřel, že důvody pro krácení jsou dva, a sice 1) žalobce stanovil pro potenciální účastníky nepřiměřené a znevýhodňující kvalifikační předpoklady, konkrétně, aby případný dodavatel fotovoltaického systému provedl v posledních 3 letech 10 dodání PLC/EMS systému a 2) žalobce vybral v zadávacím řízení dodavatele, který nesplňoval podmínky zadávacího řízení; v zadávací dokumentaci požadoval, aby potenciální dodavatel splnil zakázku do dvou měsíců od podpisu smlouvy o dílo, nejpozději však do 25. 4. 2020, ale přesto vybral dodavatele a následně s ním uzavřel smlouvu, ačkoliv tento vybraný dodavatel předložil v zadávacím řízení návrh smlouvy s vyhotovením zakázky do 30. 4. 2020.
5. Žalobce napadl rozhodnutí ministra ze dne 31. 5. 2021 žalobou, na základě níž Městský soud v Praze (dále též „soud“) v rozsudku ze dne 21. 2. 2024, č. j. 10 A 83/2021-52 (dále jen „rozsudek 10 A 83/2021“), napadené rozhodnutí ministra zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. K prvnímu důvodu, pro který byla dotace krácena (požadavek žalobce v zadávacím řízení na kvalifikační předpoklady v podobě realizace alespoň 10 požadovaných systémů v posledních 3 letech), soud citoval z napadeného rozhodnutí, že ministr k tomuto důvodu uvedl: „Požadavek technické kvalifikace na doložení deseti realizací stejných PLC/EMS systémů za poslední 3 roky je však co do počtu těchto realizací nepřiměřený a znevýhodňuje ostatní potenciální účastníky, kteří by předložili těchto referencí méně, a přesto by jejich zkušenosti se

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

systemy PLC/EMS byly oprávněně dostatečné.“ Takové odůvodnění shledal soud nepřezkoumatelným. Bližší důvody poskytl žalovaný až ve vyjádření k žalobě (např. popsal hypotetický příklad podobný právě projednávanému, na kterém dokládal nepřiměřenost žalobcova požadavku, nebo tvrdil, že obecně v případě podobných dotačních projektů je běžným kritériem doložení 3 až 5 instalací), ke kterému však soud nemohl přihlédnout. Proto soud shledal napadené rozhodnutí ministra co do odůvodnění v této části za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Ohledně druhého důvodu, pro který byla dotace krácena, se soud ztotožnil se závěrem ministra, že žalobce v zadávacím řízení vybral dodavatele, který nesplňoval podmínky ohledně termínu dodání zakázky stanovené v zadávací dokumentaci, což podrobně pod body 47. – 51. rozsudku odůvodnil. Soud však současně zdůraznil, že ministr se nezabýval tím, zda mělo toto porušení vliv na výběr nejvhodnější nabídky, jak požaduje bod 26 písm. a) Kategorizace sankcí za porušení postupu zadavatele zakázek, č. j. MPO 81059/19/61010/61000, platnost od 24. 10. 2019 (dále též „*Kategorizace sankcí*“ nebo „KS“), a proto i tato část rozhodnutí ministra trpí nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. K nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí dospěl soud i v části posouzení výše sankce za žalobcovo pochybení pro nedostatek důvodů rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

6. Po vrácení věci žalovanému vydal ministr dne 20. 3. 2025 nyní podanou žalobou napadené rozhodnutí č. j. MPO 32350/25/21500/01000 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým rozhodl o námitkách žalobce proti Opatření žalovaného ze dne 11. 2. 2021, č. j. MPO 155687/21/61100/61150, tak, že Opatření je částečně důvodné.
7. V napadeném rozhodnutí ministr nejprve konstatoval, že příjemce dotace Projektu č. CZ.01.3.10/0.0/0.0/17_178/0013742 podal dne 31. 8. 2020 žádost o platbu, v níž požadoval k proplacení částku 3 095 465,10 Kč. Poskytovatel dotace zkrátil Opatřením tuto částku dotace požadovanou k proplacení tak, že částka dotace navržená k proplacení po krácení činí 0 Kč, a to z důvodu nedodržení podmínek poskytnutí dotace příjemcem dotace (z důvodu střetu zájmů, diskriminační technické specifikace, nastavením kritérií pro výběr nejvýhodnější nabídky nevztahujících se k předmětu zakázky a nastavením protiprávních a/nebo diskriminačních kritérií pro zadání zakázky stanovených v oznámení o zakázce nebo v zadávací dokumentaci). Městský soud v Praze rozsudkem 10 A 83/2021, rozhodnutí ministra zrušil a věc vrátil se závazným právním názorem. Po posouzení skutkového stavu ministr akceptoval námitku týkající se střetu zájmů a diskriminační technické specifikace a poté se věnoval posouzení žalobcem stanovené podmínky pro potenciální účastníky, aby případný dodavatel fotovoltaického systému provedl v posledních 3 letech 10 dodání PLC/EMS systému, a posouzení žalobcova výběru dodavatele, který nesplňoval podmínky zadávacího řízení; vše ve vztahu k výši uloženému krácení dotace.

III. Obsah žaloby

8. V *prvním žalobním bodu* namítá žalobce, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, formálně vadné a nevykonatelné, neboť neobsahuje přesné vymezení rozsahu, v jakém bylo Opatření shledáno oprávněným a v jakém bylo námitkám vyhověno.
9. Žalobce blíže namítá, že i když ust. § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel uvádí, že v rozhodnutí o námitkách se rozhodne o tom, zda opatření poskytovatele bylo plně oprávněné, částečně oprávněné nebo zda oprávněné nebylo, přesto tato dikce zákona

nezbavuje rozhodující orgán povinnosti v rozhodnutí přesně specifikovat, v jaké části je opatření oprávněné a v jaké části se námitkám vyhovuje.

10. Oproti prvnímu rozhodnutí z roku 2021 žalovaný svou argumentaci rozvedl, přesto ji žalobce považuje za nedostatečnou. Žalovaný podle žalobce opětovně nevyhověl požadavkům na přezkoumatelnost a zákonnost rozhodnutí, čímž porušil zásady správního řízení, zejména zásadu legitimního očekávání a zákaz libovůle. Uvedené se týká zejména konkrétních námitek ve dvou oblastech, jež vedly ke krácení dotace o 25 %, tedy požadavku žalobce na doložení 10 realizací systému PLC/EMS (1) a údajného rozporu v termínu realizace zakázky (2).
11. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že stanovil pro potenciální účastníky nepřiměřené a znevýhodňující kvalifikační předpoklady, resp., že požadavek na doložení 10 realizací systému PLC/EMS byl nepřiměřený.
12. Metodické pokyny, na něž je v napadeném rozhodnutí odkazováno, jsou pouze obecné a mají toliko podpůrný charakter závislý na předmětu zakázky. Přitom API je celostátní příspěvkovou organizací, podřízenou Ministerstvu průmyslu a obchodu, která není oprávněna vykládat zákony a pro žalovaného stanovovat výkladová pravidla.
13. Žalovaným uváděný příklad ze Stručného průvodce zadavatele světem veřejných zakázek zveřejněného ÚOHS je postaven na nepřiléhavém základu, neboť nelze srovnávat rekonstrukci silnice s technicky náročným systémem fotovoltické elektrárny a bateriového systému, kde je riziko nesprávné funkčnosti systému, riziko vzniku poruchy, požáru či kolapsu systému apod. daleko větší.
14. Žalobce chtěl logicky na základě zkušeností předejít riziku nefunkčnosti systému, a to s ohledem na technickou náročnost projektu a výši investice dosahující milionových částek, což svědčí naopak o ochraně vynaložené investice. V roce 2020 se jednalo o druhou největší investici žalobce. Požadoval-li žalobce doložení většího počtu realizací stejných PLC/EMS systémů, bylo tomu proto, že instalace tohoto systému je pro něj zásadní z důvodu maximální optimalizace a koordinace výroby a spotřeby v místě instalace. Na trhu je nabízeno větší množství těchto systémů, které nejsou však vždy funkční a spolehlivé. Z uvedeného důvodu shledává žalobce svůj požadavek za souladný se zákonem, přičemž má za to, že neomezuje ani velikost realizací, ani možnost prokázání kvalifikace prostřednictvím jiného dodavatele.
15. Zatímco žalobce doložil svůj požadavek průzkumem trhu, žalovaný sice uvádí, že *„požadavek doložení deseti stejných PLC/EMS systémů za poslední 3 roky znevýhodňuje ostatní potenciální účastníky, kteří by předložili těchto referencí méně, a přesto by jejich zkušenosti se systémy PLC/EMS byly oprávněně dostatečné“*, avšak toto tvrzení neopírá o konkrétní průzkum trhu či konkrétní informaci opírající se o provedenou technickou analýzu evropského trhu s PLC/EMS systémy, což dle žalobce znamená, že jde o pouhou spekulaci, která nemá žádnou oporu v zákoně.
16. Žalobce shrnuje, že není možné paušálně, spekulativně a bez vypořádání se s konkrétními námitkami žalobce uzavřít, že by požadavek 10 realizací byl nepřiměřený, diskriminační nebo jakkoli jinak odporující zákonu. Rozhodnutí tak nadále v tomto ohledu vykazuje známky libovůle.
17. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce soustředil své námitky proti tomu, že vybral v zadávacím řízení dodavatele, který nesplňoval podmínky zadávacího řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

18. Žalobce konkrétně namítá, že rozdíl v termínu realizace mezi zadávací dokumentací a smlouvou o dílo byl odstraněn podpisem Dodatku č. 1 (dále jen „*Dodatek*“) ke smlouvě o dílo, který uvedl termín do souladu s požadavky zadávací dokumentace. Vybraný dodavatel tak deklaroval schopnost splnit podmínky zakázky dle původních kritérií, byť se tak stalo po jeho výběru. Rozdíl v termínu stanoveném v zadávací dokumentaci a termínu, který vybraný dodavatel uvedl v návrhu dodatku, činil pouhých 5 dní. Prodloužení realizace projektu nastalo z důvodu vyšší moci (pandemie). O vzniku tohoto dodatku informoval žalobce žalovaného v rámci kontroly zadávacího řízení. Dodatek byl podepsán ke dni podpisu smlouvy o dílo, tedy ke dni 23. 3. 2020. Dodatek byl předložen žalovanému jako příloha námítky proti Opatření, žalovaný se v rámci rozhodnutí k němu nijak nevyjádřil.
19. Z formálního hlediska lze připustit, že došlo k výběru poskytovatele, který nesplnil podmínky zadávací dokumentace, nicméně toto formální pochybení i s ohledem na následné uzavření Dodatku nemělo žádný praktický dopad na výběr nejvhodnější nabídky. Žalobce upozorňuje na ustanovení na straně 1 bod 4 KS, dle něhož pokud má pochybení pouze formální charakter bez jakéhokoli skutečného nebo potenciálního finančního dopadu, nebude udělena žádná sankce a rozhodnutí o krácení dotace je protiprávní.
20. *Ve čtvrtém žalobním bodu* žalobce nesouhlasí s odůvodněním výše krácení dotace 25% a současně tvrdí, že žalovaný postupoval v rozporu s příslušnými předpisy vztahujícími se k dotačnímu programu, resp. tato pravidla nesprávně aplikoval. Namítá, že žalovaný nezdůvodnil, proč bylo nutno ke krácení vůbec přistoupit, resp. zda pochybení mělo vůbec nějaký vliv na výběr nejvhodnější nabídky, a to zejména za situace, kdy byl termín plnění s dodavatelem upraven do souladu s termínem uvedeným v zadávací dokumentaci. Pouhá spekulace žalovaného ohledně potenciálního vlivu na výběr nejvhodnější nabídky není řádným odůvodněním realizovaného krácení, ale projevem libovůle. Vzhledem k podpisu Dodatku, který byl podepsán společně se smlouvou o dílo a který vyhověl podmínkám zadávací dokumentace, je tak vyloučena i hypotetická možnost, že by tato skutečnost mohla mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. I kdyby se tak mělo stát, což žalobce ovšem vylučuje, stejně by zde neexistoval důvod pro uložení sankce ve výši 25 %, ale případně prostor pro uložení sankce minimální, a to právě s ohledem na marginální charakter údajného pochybení. Skutečnost, že dílo bylo z důvodu neočekávané pandemické situace a globálních výpadků dokončeno až 29. 4. 2020, nemůže jít k tíži žalobce.
21. Závěrem žalobce namítá porušení zásad správního řízení s tím, že se v daném případě jedná o libovůli správních orgánů, které zcela nedostatečně a netransparentně odůvodnily svá rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

22. Ve vyjádření k žalobě navrhl žalovaný zamítnutí žaloby a vyjádřil se k jednotlivým žalobním námitkám:
23. K námitkám *v prvním žalobním bodu* žalovaný uvádí, že výrok rozhodnutí ministra („*Opatření je částečně oprávněné*“) odpovídá dikci § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel. Podrobnosti o rozsahu vyhovění námitkám, tedy v jaké konkrétní části bylo opatření oprávněné a v jaké části neoprávněné, jsou řádně uvedeny v odůvodnění rozhodnutí, což není v rozporu s rozpočtovými pravidly. Poukazuje na to, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. V tomto smyslu odkazuje na judikaturu Nejvyššího

správního soudu (dále též „NSS“) a Ústavního soudu, podle níž není nutné vypořádat každou dílčí námitku, pokud je podstatou rozhodnutí reagováno na právní argumentaci účastníka. Dle žalovaného se řádně se všemi námitkami žalobce vypořádal a tato námitka je s ohledem na uvedené nedůvodná.

24. K otázce vykonatelnosti (příp. nevykonatelnosti) napadeného rozhodnutí žalovaný upozorňuje, že rozpočtová pravidla jakožto lex specialis stanoví v § 14e odst. 4 věť druhé, že *bylo-li (opatření) posouzeno jako částečně oprávněné, poskytovatel vyplatí příjemci část dotace, kterou mu neoprávněně nevyplatil. Zároveň dle ustanovení věty čtvrté poskytovatel vyplatí příjemci dotaci nebo její část, kterou mu neoprávněně nevyplatil, do pěti pracovních dnů ode dne právní moci rozhodnutí o námitkách.* V daném případě žalovaný (poskytovatel dotace) žalobci vyplatil dne 15. 6. 2021 část dotace ve výši 2 321 598,82 Kč na základě výroku 2. rozhodnutí ministra ze dne 31. 5. 2021, když v nyní napadeném rozhodnutí je uvedena informace o tom, že částka neoprávněně nevyplacené dotace ve výši 2 321 598,82 Kč již byla žalobci vyplacena. Namítá-li žalobce údajnou zmatečnost napadeného rozhodnutí způsobenou slovním spojením „*ministr ruší odůvodnění Opatření*“, žalovaný uvádí, že zmatečnost se týká nejzávažnějších vad řízení, jež jsou důsledkem porušení základních procesních pravidel. Citované slovní spojení je zatíženo spíše stylistickou neobratností, ale nepředstavuje vadu celého řízení spočívající v jeho zmatečnosti. Z kontextu a konstrukce celého napadeného rozhodnutí, resp. jeho odůvodnění vyplývá, že bylo míněno zrušení některých krácení částí dotace.
25. Ve vztahu k námitkám *ve druhém žalobním bodu* žalovaný uznává oprávněnost požadavku na použití systému PLC/EMS, avšak požadavek na doložení 10 realizací takového systému v posledních 3 letech považuje za nepřiměřený. Konkrétně v bodě 5 Zadávací dokumentace žalobce uvedl v části týkající se technické kvalifikace, že požaduje:
- 10 realizací stejných PLC/EMS systémů v kombinaci s energetickým managementem v posledních 3 letech (PLC/EMS s energetickým monitoringem, tento systém musí být online 24/7 přístupný přes síť internet, včetně aplikace pro mobilní zařízení. Aplikace musí být v českém jazyce). PLC/EMS systém musí být provozován na otevřené softwarové platformě, která je veřejně přístupná, což je doloženo prohlášením výrobce PLC/EMS systému.
 - a zároveň 2 doložení realizace v posledních 3 letech - realizace výstavby fotovoltaické elektrárny s akumulací energie výkonu min. 8 kWp a instalované kapacitě systému akumulace energie 10 kWh, s PLC/EMS systémem. (PLC/EMS s energetickým monitoringem, tento systém musí být online 24/7 přístupný přes síť internet, včetně aplikace pro mobilní zařízení. Aplikace musí být v českém jazyce). PLC/EMS systém musí být provozován na otevřené softwarové platformě, která je veřejně přístupná, což je doloženo prohlášením výrobce PLC/EMS systému.
26. Výše uvedený požadavek žalobce mohl bezdůvodně omezit hospodářskou soutěž a znevýhodnit jiné dodavatele. Žalovaný odkazuje na metodické pokyny API, judikaturu NSS a ÚOHS, podle nichž je přiměřený požadavek 3 referenčních zakázek. Žalobce podle žalovaného neprokázal objektivní důvody pro takto vysoký požadavek, čímž neunesl důkazní břemeno.
27. Zadávací podmínky mohou ve svém důsledku vytvářet určitou nerovnováhu mezi dodavateli, ale pouze za předpokladu, že pro to existuje závažný a objektivní důvod na straně zadavatele. Je to v každém případě zadavatel (žalobce), kdo nese důkazní břemeno ohledně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

objektivní povahy důvodů pro vznik nerovnováhy a nemožnosti jejího odstranění. Účelem výběrového (zadávacího řízení) je vybrat v soutěži nejvhodnějšího dodavatele. Pokud ovšem nastavení zadávacích podmínek, zde kritérií technické kvalifikace požadujících nadměrný počet realizací, vytváří bezdůvodné překážky hospodářské soutěže tím, že nastaví vysoké nároky podmínek účasti v hospodářské soutěži, a omezí tak počet potenciálních dodavatelů, pak se jedná o pochybení a porušení ZZVZ.

28. Ve vztahu k námitkám *ve třetím a čtvrtém žalobním bodu* žalovaný uvádí, že žalobce vybral dodavatele, jehož nabídka nesplňovala zadávací podmínky ohledně termínu dodání. Dodatek ke smlouvě o dílo, ani následné schválení změny projektu, nemohou zhojit pochybení učiněné v době výběru dodavatele. Účelem provádění finančních oprav (krácení dotace) je, aby z financování byly vyloučeny výdaje, které jsou v rozporu s platnými právními předpisy (ZZVZ). Žalovaný má povinnost kontrolovat způsobilost výdajů požadovaných příjemci k proplacení. Odkazuje rovněž na rozsudek 10 A 83/2021, který konstatoval, že žalobce nepostupoval v souladu se zadávacími podmínkami. Ke krácení dotace žalovaný přistoupil z důvodu, že sám žalobce nedodržel podmínky, které si v zadávací dokumentaci nastavil, obdržená nabídka tedy měla být vyřazena, přesto žalobce s takovým dodavatelem uzavřel smlouvu, kterou neměl uzavřít. Uzavření Dodatku ani změnové řízení nemůže takové pochybení zhojit. V případě zjištění pochybení v rámci výběrového (zadávacího) řízení, žalovaný postupuje dle dokumentu Kategorizace sankcí za porušení postupu zadavatele zakázek, který je pro žalovaného závazný. Tato Kategorizace sankcí vychází z Přílohy k Rozhodnutí Komise ze dne 14. 5. 2019, kterým se stanoví pokyny ke stanovení finančních oprav, jež se mají provést u výdajů financovaných Unii v případě nedodržení platných pravidel pro zadávání veřejných zakázek [C(2019) 3452 final].
29. Žalovaný v daném případě v Opatření i v napadeném rozhodnutí zjištěné pochybení podřadil pod bod 26 Kategorizace sankcí, když uvedl, že toto pochybení mohlo mít skutečný/potenciální finanční dopad i s ohledem na skutečnost, že minimálně dvě další společnosti poslaly k zakázce dotazy, a přesto se do soutěže nepřihlášily. Proto ministr provedl správní úvahu a podřazení pochybení pod bod 26 písm. a) Kategorizace sankcí, kde je uvedeno krácení ve výši 25 %, a nikoli pod bod 26 písm. b) Kategorizace sankcí, kde je uvedena snížená výše krácení. Účelem provádění finančních oprav, slovy rozpočtových pravidel krácení dotace, je, aby Unie vyloučila z financování výdaje, které jsou v rozporu s platnými právními předpisy. Žalovaný dospěl k závěru, že v daném případě bylo pochybení závažné, neboť mohlo ovlivnit výběr dodavatele, a proto byla aplikována sankce ve výši 25 %. Žalovaný odmítá tvrzení o porušení zásady legitimního očekávání. Uvádí, že příjemce dotace je odpovědný za dodržení všech podmínek, bez ohledu na případné opomenutí poskytovatele. Legitimní očekávání může vzniknout pouze na základě konkrétních ujištění ze strany správního orgánu, což se v daném případě nestalo.

V. Posouzení věci soudem

30. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
31. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce prostřednictvím svého zástupce v přípisu ze dne 2. 6. 2025 vyslovil výslovný souhlas s takovým projednáním věci a žalovaný ve svém podání ze dne 25. 6. 2025 uvedl, že nařízení jednání nežádá (§ 51 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

32. Soud posoudil věc následujícím způsobem:
33. Soud se v první řadě zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ((shodně s námitkou žalobce obsaženou v prvním žalobním bodu), k níž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. V případě, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, bylo by předčasné, respektive by nebylo možné se jím zabývat věcně. Tuto námitku shledal soud nedůvodnou z následujících důvodů.
34. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí může dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. spočívat v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů, neboť důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS). Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. K uvedenému soud doplňuje, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 7 Afs 212/2006-76 ze dne 19. 2. 2008). Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz například rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28). Soud dodává, že nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy účastníka o tom, jak by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která znemožňuje napadené rozhodnutí přezkoumat.
35. V daném případě žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve popsal průběh správního řízení (strana 1-7), vymezil námitky proti Opatření (strana 5-7), kdy na straně 6 na základě posouzení skutkového stavu uvedl důvody, pro které akceptoval námitky účastníka týkající se střetu zájmů a diskriminační technické specifikace, k čemuž uzavřel, že v tomto bodě ruší odůvodnění Opatření.
36. Na straně 7-9 napadeného rozhodnutí podrobně rozebral námitky týkající se kritérií pro výběr nejvýhodnější nabídky, které se nevztahují k předmětu zakázky, se závěrem, že za uvedené pochybení byla příjemci dotace krácena ve výši 25 % dle bodu 11 písm. a) KS, nyní poskytovatel dotace napravuje administrativní pochybení spočívající v nevhodně zvoleném bodu KS a přehodnocuje zařazení pochybení pod bod 11 písm. c) se sankcí ve výši 10%, část pro ZZVZ, přičemž tato změna nemá žádný vliv na posouzení vytýkané skutečnosti. Jedná se o sekundární krácení, které nevstupuje do celkového krácení dotace, a tudíž nemá finanční dopad.
37. Na straně 9-11 napadeného rozhodnutí ministr rozebral a posoudil námitky týkající se protiprávního a/nebo diskriminačního kritéria pro výběr a/nebo zadání zakázky

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

stanoveného v oznámení o zakázce nebo zadávací dokumentaci (dále jen „ZD“) se závěrem, že poskytovatel dotace potvrzuje krácení za porušení ust. § 39 odst. 1 a odst. 2 ZZVZ ve výši 25 % dle bodu 26) KS, část pro ZZVZ, když nelze vyloučit, že pochybení týkající se rozporu doby plnění mezi zadávací dokumentací a smlouvou o dílo mělo/mohlo mít skutečný/potenciální finanční dopad i s ohledem na skutečnost, že minimálně dvě další společnosti zaslaly k předmětné VZ dotazy, a přesto se do soutěže nepřihlásily. Kolik dalších společností po zhlédnutí zadávacích podmínek nepodalo nabídku, s ohledem na stanovený nejzazší termín dodání plnění, je spekulativní a v tomto případě k tíži příjemce dotace. Krácení dotace ve výši 25 % koresponduje i s bodem 23) KS, který řeší podstatnou změnu smlouvy. Ve výčtu je jednoznačně uvedeno, že podstatnou změnou smlouvy je období realizace.

38. Soud shledal, že žalobou napadené rozhodnutí je srozumitelné, obsahující právní úvahy, na jejichž základě žalovaný posoudil otázky stěžejní pro toto řízení. Rozhodnutí je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí. Soud dodává, že správní orgány nemají povinnost detailně vypořádávat každou dílčí námitku či tvrzení, resp. jak je uvedeno v bodě [9] odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2018, č. j. 7 As 150/2018-36, správní orgány *„nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08: „Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“ (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43).“*.
39. Ke konkrétní námitce týkající se výroku napadeného rozhodnutí, soud uvádí, že ani z tohoto důvodu neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Žalovaný rozhodl v souladu se zněním ust. § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel, kde je uvedeno, že *„v rozhodnutí o námitkách se rozhodne o tom, zda opatření poskytovatele bylo oprávněné, částečně oprávněné nebo zda oprávněné nebylo“*. Byť soud souhlasí s žalobcem, že by bylo srozumitelnější ve výroku přímo uvést, v jaké části shledal poskytovatel napadené Opatření oprávněné a v jaké nikoli, přesto nemůže pominout, že napadené rozhodnutí v celkovém kontextu ob stojí, když z výroku a odůvodnění rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že poskytovatel dotace shledal Opatření oprávněné ve vztahu ke dvěma námitkám (viz strana 7-11 napadeného rozhodnutí) a současně neoprávněné ve vztahu rovněž ke dvěma námitkám (viz strana 6 napadeného rozhodnutí) a žalovaný rovněž neopomenul takové posouzení promítnout do odůvodnění výše sankce. Tomu, zda žalovaný posoudil jednotlivé námitky v souladu se zákonnou úpravou, se soud věnuje níže v odůvodnění rozsudku ve vztahu k dalším žalobním bodům, kde se vyjadřuje i k námitkám žalobce ohledně trvajících nepřesvědčivosti a nedostatečného vypořádání jednotlivých námitek.
40. Soud shledává předně vhodným připomenout, že v dané věci již bylo rozhodováno Městským soudem v Praze, a to na základě žaloby podané žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2021, č. j. MPO 229223/21/61100/01000, v němž ministr zčásti potvrdil opatření ministerstva, zčásti žalobcovým námitkám vyhověl a opatření ministerstva zčásti zrušil a rozhodl, že žalobci bude vyplacena částka dotace ve výši 2 321 598,82 Kč, tzn.

že dotaci požadovanou žalobcem zkrátí o 25 %. Soud v rozsudku 10 A 83/2021 napadené rozhodnutí ministra zrušil a vrátil věc žalovanému se závazným právním názorem.

41. Městský soud v Praze v tomto řízení proto nutně musel zkoumat, zda v následně probíhajícím řízení byl respektován v úplnosti závěr (právní názor) vyjádřený v rozsudku 10 A 83/2021, jímž soud správní orgány v dalším postupu zavázal. Z odůvodnění tohoto rozsudku vyplývá, že rozhodnutí ministra bylo nepřezkoumatelné pro nedostatečné odůvodnění. Konkrétní pochybení byla vymezena tak, že z rozhodnutí nebylo seznatelné:
 - ohledně prvního důvodu, pro který byla dotace krácena (požadavku žalobce v zadávacím řízení na kvalifikační předpoklady v podobě realizace alespoň 10 požadovaných systémů v posledních 3 letech), jaká úvaha vedla žalovaného k závěru, že žalobcův požadavek je nepřiměřený, neboť odůvodnění obsahuje spíše pouze stručný a obecný závěr,
 - ohledně druhého důvodu, pro který byla dotace krácena, tedy, že žalobce vybral v zadávacím řízení dodavatele, který nesplňoval podmínky zadávacího řízení, soud konstatoval, že z odůvodnění ministra nevyplývá, zda toto porušení mělo vliv na výběr nejvhodnější nabídky, a proto i tato část rozhodnutí ministra trpí nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.,
 - jak žalovaný promítl pochybení žalobce do posouzení výše sankce.
42. V návaznosti na výše uvedené je úkolem soudu v tomto řízení přezkoumat, zda se v napadeném rozhodnutí ministr řádně vypořádal s výše nastolenými otázkami, což žalobce v nyní podané žalobě rozporuje.
43. Soud se (shodně s námitkami žalobce *ve druhém žalobním bodu*) zabýval otázkou, zda ministr přezkoumatelným způsobem odůvodnil svůj závěr o nepřiměřenosti žalobcova požadavku pro potenciální účastníky spočívajícím ve stanovení nepřiměřených a znevýhodňujících kvalifikačních předpokladů tj. doložení 10 realizací systému PLC/EMS.
44. Soud předesílá, že je logické, že zadavatel vždy směřuje k výběru co nejvhodnějšího dodavatele, který bude schopen realizovat veřejnou zakázku kvalitně a v požadovaném termínu. Technické kvalifikační předpoklady, jejichž prokázání je zadavatel oprávněn požadovat, pokud to odůvodňuje povaha předmětu veřejné zakázky, by však ve svém důsledku měly eliminovat pouze ty uchazeče, kteří jsou objektivně nezpůsobilí ke splnění veřejné zakázky. V opačném případě se jedná o porušení principu zákazu diskriminace a rovného zacházení podle ust. § 6 ZZVZ. K otázce zákazu diskriminace a přiměřenosti kvalifikačních předpokladů se podrobně vyjádřil NSS např. v rozhodnutí ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008-152: *„Za skrytou formu nepřípustné diskriminace v zadávacích řízeních je třeba považovat i takový postup, pokud zadavatel znemožní některým dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku nastavením takových technických kvalifikačních předpokladů, které jsou zjevně nepřiměřené ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti konkrétní veřejné zakázky, v důsledku čehož je zřejmé, že zakázku mohou splnit toliko někteří z dodavatelů (potenciálních uchazečů), jež by jinak byli bývali k plnění předmětu veřejné zakázky objektivně způsobilými. Někteří z dodavatelů totiž mají v takovém případě a priori znemožněnu účast v zadávacím řízení, byť by předmět veřejné zakázky mohli realizovat stejně úspěšně jako dodavatelé ostatní. Tím se znemožňuje dosažení cíle zákona o veřejných zakázkách, tedy zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli (...).“*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

45. V napadeném rozhodnutí ministr mimo jiné uvedl, že „Poskytovatel dotace akceptuje část argumentace, ve které příjemce dotace zdůvodňuje oprávněnost požadavku na řídicí a monitorovací systém i upřednostnění systému typu PLC/EMS... Požadavek technické kvalifikace na doložení 10 realizací stejných PLC/EMS systémů za poslední 3 roky však co do počtu považuje poskytovatel dotace stejných PLC/EMS systémů za poslední 3 roky a co do počtu realizací považuje za nepřiměřený a znevýhodňující ostatní potenciální účastníky, kteří by předložili daných referencí méně, a přesto by jejich zkušenosti se systémy PLC/EMS byly oprávněně dostatečné. Je nutno podotknout, že celkově požadoval příjemce dotace doložit v součtu nejméně 12 referencí, neboť vyjma zmíněných 10 chtěl doložit dále i to, že v posledních 3 letech realizoval účastník minimálně 2 výstavby fotovoltaické elektrárny. Sám o sobě je požadavek na předložení 2 referenčních zakázek bezpochyby přiměřený a umožňující hospodářskou soutěž VZ, avšak s ohledem na požadavek prokázat dalších 10 zkušeností na systém PLC/EMS poskytovatel dotace konstatuje, že byl nastaven diskriminační kvalifikační předpoklad.“
46. Na podporu výše uvedeného dodal, že „Pro příjemce dotací a zadavatele veřejných zakázek jsou zpřístupněny různé metodické pomůcky a materiály. Jedním z nich jsou Pokyny k úspěšné realizaci VŘ na dodavatele (dále jen „Pokyny“), které jsou pro příjemce dotace z operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost k dispozici na webových stránkách Agentury pro podnikání a inovace. V Pokynech se upozorňuje na problematické aspekty výběrových/zadávacích řízení, přičemž na str. 6 je vysloveně probrána problematika nepřiměřených požadavků na reference. Za přiměřený požadavek je považován počet 3-5 realizací. Dalším, pro zadavatele, podpůrným dokumentem je Stručný průvodce zadavatele světem veřejných zakázek zveřejněný Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Vysvětluje, že „kvalifikaci lze vnímat jako určité „síto“ pro výběr dodavatele, jež určuje, kteří dodavatelé se mohou ucházet o získání veřejné zakázky a kteří nikoliv.“. Zadavatel při nastavení kvalifikačních požadavků musí zvolit takový přístup, který nepovede k bezdůvodnému omezování hospodářské soutěže VZ. Jinými slovy, musí při stanovování svých požadavků na kvalifikaci pečlivě zvažovat všechny okolnosti související se zadávanou VZ, zejména předmět jejího plnění, jeho charakter, složitost, navíc nemůže ignorovat ani aktuální situaci na relevantním trhu. Zadavatel musí zvažovat přiměřenost svých požadavků na kvalifikaci. Pokud jde o přiměřenost ve vztahu ke složitosti a rozsahu předmětu plnění, typickým příkladem je nastavení počtu a hodnoty požadovaných referenčních zakázek. Zadavatel nesmí požadovat přehnaný/neadekvátní počet referenčních zakázek s objemem plnění, který mnohonásobně převyšuje objem plnění zadávané VZ.“ Pro vysvětlení pak ministr uvedl praktický příklad týkající se požadavku na zhotovitele u rekonstrukce silnice.
47. Ministr dále uvedl, že ÚOHS upozorňuje, že zadavatel musí reflektovat aktuální situaci na trhu: „Touto problematikou se v minulosti ÚOHS i správní soudy zabývaly, „přičemž dospěly k závěru, že diskriminační je i požadavek na kvalifikaci, který sice je přiměřený předmětu poptávaného plnění, jeho rozsahu a složitosti, nicméně neodpovídá situaci na trhu, zejména na takovém trhu, který je „nový“, respektive který se teprve „rozvíjí“ (tj. trhu, na kterém není přítomno dostatečné množství dodavatelů s relevantními referenčními zakázkami). S ohledem na skutečnost, že smyslem regulace zadávání veřejných zakázek je naopak co nejširší hospodářská soutěž o veřejnou zakázku, nemůže takový postup zadavatele obstát.“. Dle rozsudku 10 A 83/2021 sám příjemce dotace „provedl před zadávacím řízením průzkum trhu, který potvrdil, že evropský trh je široký, ale teprve vznikající. Subjekty na něm tak nabízejí tento pokročilý technologický systém, ale nemohou doložit jeho praktickou realizaci, případně doložit dlouhodobou zkušenost s provozem takového zařízení v České republice v souladu s pravidly provozovatelů distribučních

soustav.“ I v dalších dokumentech vydaných ÚOHS lze potvrdit výše uvedené, například: „Zadavatel se musí mít na pozoru v případě stanovování počtu referenčních zakázek, které mají dodavatelé předkládat ve svých nabídkách, tedy zda počet vyžadovaných referenčních zakázek má skutečně v daném případě vypovídací hodnotu o schopnostech dodavatele. Zadavatel, požaduje-li například tři referenční zakázky určitých parametrů, by měl být vždy schopen odůvodnit, proč dodavatel disponující pouze dvěma takovými referenčními zakázkami nemůže být schopen daný předmět plnění realizovat. V případě, že zadavatel není schopen svůj požadavek racionálně objasnit, není požadavek přiměřený a zároveň určitý okruh dodavatelů může bezdůvodně diskriminovat, tj. ačkoliv by byli schopni předmět plnění realizovat, není jim umožněno o veřejnou zakázku soutěžit.“. Nadto „účelem omezování soutěže prostřednictvím nastavení kvalifikačních kritérií není ověřovat, zda dodavatel v minulosti realizoval YZ 5 naprosto totožným předmětem plnění, ale cílem zadavatele má být ověření způsobilosti dodavatele, tj., zda má dodavatel mimo jiné potřebné know-how a dostatek jak personálních, tak například technologických či strojních kapacit za účelem eliminace hrozby, že by vybraný dodavatel nakonec nebyl schopen veřejnou zakázku řádně plnit.“.

48. V návaznosti na uvedené k tomu ministr dodal, že „příjemce dotace nedokázal racionálně obhájit, proč je požadavek na 10 referenčních zakázek za poslední 3 roky přiměřený a nediskriminační. Poskytovatel dotace souhlasí s tím, že je legitimní požadovat takového dodavatele, který má dostatečné zkušenosti. Zároveň však pamatuje na ust. § 6 ZZVZ-tj. zásada transparentnosti, přiměřenosti, rovného zacházení a diskriminace. Zákon neurčuje, kolik referenčních zakázek zadavatel může či naopak už nesmí v rámci technické kvalifikace dodavatele požadovat. Jestliže v minulosti, u zakázek zadávaných podle předchozí právní úpravy, byly zcela standardně požadovány 3 referenční zakázky, pak takový počet lze považovat za přiměřený. Jakékoliv další požadavky na jiné či další referenční zakázky pak musí zadavatel umět objektivně odůvodnit, jinak se vystavuje riziku porušení zásady přiměřenosti.“.
49. Soud má za to, že ve výše uvedeném odůvodnění ministr jasně a srozumitelně vyjádřil svůj právní názor, že požadavek žalobce na prokázání alespoň 10 realizací stejných PLC/EMS systémů za poslední 3 roky byl nepřiměřený. Podle názoru soudu ministr nyní již zdůvodnil, proč pokládá právě 10 referenčních zakázek za počet neadekvátní a přibližně jaký jejich počet by obstál. Byť příklad uváděný v napadeném rozhodnutí týkající se rekonstrukce silnice není co do předmětu veřejné zakázky srovnatelný, přesto odůvodnění i bez tohoto podpůrného argumentu ob stojí, neboť jej ministr uvedl toliko pro názornost. Odkazy v napadeném rozhodnutí na veřejně dostupné metodické pomůcky shledává soud zcela na místě, neboť slouží potencionálním zadavatelům veřejných zakázek i správním orgánům k vytváření rovných podmínek pro srovnatelné případy žadatelů o poskytnutí dotací. Přispívají rovněž ke zvýšení právní jistoty žadatelů.
50. Namítá-li žalobce, že chtěl na základě zkušeností předejít riziku nefunkčnosti systému, a to s ohledem na technickou náročnost projektu a výši investice, soud k tomu uvádí, že zadavatel veřejné zakázky prokazování kvalifikačních kritérií nemusí požadovat vůbec, dojde-li nicméně k závěru, že povaha veřejné zakázky odůvodňuje stanovení kvalifikačních kritérií, musí pak pečlivě zvážit, jaké kvalifikační požadavky jsou nezbytné, neboť nemůže omezit výběr potencionálních dodavatelů či jakkoli zvýhodnit některého z potenciálních dodavatelů bezdůvodně. Požadavky musí být navíc vždy přiměřené ve vztahu k druhu, rozsahu a složitosti veřejné zakázky (viz rozsudek NSS ze dne 9. 7. 2009, sp. zn. 9 Afs 87/2008). Jinými slovy, pokud se žalobce rozhodl stanovit kvalifikační kritéria, a tím omezit přístup některých dodavatelů k předmětné zakázce, bylo na něm, aby řádně zdůvodnil, proč

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

považuje prokázání právě 10 referenčních zakázek za nezbytné a přiměřené a proč by dodavatel s (byť jen o málo) menší zkušeností již nebyl nezpůsobilý k plnění dané veřejné zakázky. Dle soudu žalobce svůj požadavek obhájit nedokázal. Naopak ve výše citované části napadeného rozhodnutí ministr dostatečným a přezkoumatelným způsobem zdůvodnil, proč považuje stanovená kritéria za nepřiměřená, když mohou vyloučit i menší uchazeče, kteří by byli schopni tuto zakázku také uskutečnit. Nelze přitom vyloučit, že by ji uskutečnili i za výhodnějších podmínek.

51. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 4. 2025, č. j. 1 Afs 331/2024-34 „*při posuzování jednání zadavatele při zadávání veřejných zakázek [...] je třeba mít na paměti, že se zásadně nevyžaduje prokazování faktických dopadů porušení povinnosti do hospodářské soutěže a výsledku zadávacího řízení. Postačí pouze možnost, že by daným jednáním mohlo být konkurenční prostředí mezi dodavateli omezeno a tím i ovlivněn výsledek zadávacího řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2013, č. j. 9 Afs 78/2012 - 28, či ze dne 28. 6. 2016, č. j. 4 As 61/2016 - 34). Ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky se tedy nemusí prokazovat a postačí pouhá potencialita. Pokud by snad musel být v každém jednotlivém případě prokazován reálný dopad porušení zákona či dotačních pravidel na konkrétní okruh dodavatelů, vedlo by to v podstatě k oslabení pravidel dle zákona o veřejných zakázkách a v praxi k jeho nevynutitelnosti.*“. Uvedené lze vztáhnout i na nyní projednávaný případ, když žalobcem vznášený požadavek na technickou kvalifikaci je nepřiměřený předmětu zakázky. Soud nesporně technickou náročnost předmětu zakázky, leč žalobce sám připustil existenci vícero subjektů na trhu zabývajících se takovými zakázkami, což dokládal předloženým průzkumem trhu. Žalobcův požadavek (minimálně 10 referenčních zakázek za poslední 3 roky) nelze dle soudu akceptovat z objektivních důvodů, za něž žalobce označil riziko nefunkčnosti systému či výši investice. Takové důvody jsou zcela obecné a lze je vztáhnout de facto k většině veřejných zakázek.
52. K námitce žalobce, že v napadeném rozhodnutí je uvedeno, že „*požadavek doložení deseti stejných PLC/EMS systémů za poslední 3 roky znevýhodňuje ostatní potenciální účastníky, kteří by předložili těchto referencí méně, a přesto by jejich zkušenosti se systémy PLC/EMS byly oprávněně dostatečné*“, a přitom se toto tvrzení neopírá o konkrétní průzkum trhu či informaci opírající se o provedenou technickou analýzu evropského trhu s PLC/EMS systémy, soud odkazuje na již výše citované z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2025, č. j. 1 Afs 331/2024-34, tedy, že postačí pouze možnost, že by daným jednáním mohlo být konkurenční prostředí mezi dodavateli omezeno, a tím i ovlivněn výsledek zadávacího řízení. Ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky se tedy nemusí prokazovat a postačí pouhá potencialita. V daném případě vzhledem k nastavenému požadavku nelze vyloučit odrazení potencionálních dodavatelů, o čemž svědčí i skutečnost, že minimálně další dvě společnosti k předmětné VZ vznesly dotazy, a přesto se nepřihlásily, jak přílepkově upozornil ministr na straně 11 napadeného rozhodnutí.
53. S ohledem na výše uvedené soud neshledal námitky druhého žalobního bodu důvodnými.
54. Ve třetím a čtvrtém žalobním bodu žalobce soustředil své námitky proti tomu, že vybral v zadávacím řízení dodavatele, který nesplňoval podmínky zadávacího řízení, a námitky proti nedostatečnému odůvodnění výše krácení dotace.
55. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že ministr po poukazu na ust. § 39 odst. 1 a 2 písm. a) ZZVZ konstatoval, že bylo na žadateli posoudit, zda předložené nabídky (v tomto případě jediná předložená nabídka), splňují zadávací podmínky. Dne 23. 3. 2020 byla podepsána

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Smlouva o dílo č. 2020_1603. Příjemce dotace v ZD na str. 6 stanovil, že „*doba plnění zakázky je do 2 měsíců od podpisu smlouvy o dílo, nejpozději však do 25. 4. 2020.*“. V předložené nabídce účastníka NOE Energy Solutions, v návrhu smlouvy o dílo v bodě IV. Doba plnění, je uvedeno: „*1.1. „Etapa I“ - Kompletní instalace systému fotovoltaické výroby o výkonu 92,4 kWp o systému akumulace elektrické energie BYD Commercial C130 o kapacitě 130 kWh a výkonu 88 kW. včetně všech komponent, oživení systému a jeho uvedení do provozu. Po dokončení díla bude vystaven předávací protokol. Zhotovitel se zavazuje předat hotové dílo vymezené v rámci „Etapy I.“ v termínu do 30. 4. 2020.*“. Termín byl ze strany žalobce akceptován, přestože byl v rozporu se zadávacími podmínkami. V podepsané smlouvě o dílo je shodně jako v návrhu smlouvy uveden termín dokončení díla do 30. 4. 2020. Žalobce byl informován o připomínkách k předmětné VZ a požádán o reakci i doplnění podkladů, k čemuž došlo dne 19. 1. 2021. Žalobci byl v rámci připomínek k VZ položen dotaz: „*Zadavatel si v ZD stanovil, že předmět plnění bude dokončen nejpozději do 25.4.2020, vítězný účastník v návrhu SoD uvedl termín dokončení do 30. 4. 2020. Z jakého důvodu nebyl vyzván k objasnění své nabídky, když nerefletovala závazné požadavky zadavatele?*“. Odpověď: „*Uvedený termín realizace byl akceptován, jelikož byl v souladu s dodáním do 2 měsíců od podpisu Smlouvy o dílo. Následně bylo upraveno Žádostí o změnu Projektu s ohledem na vliv vyšší moci. Tato Žádost o změnu byla schválena. Dílo bylo dokončeno 29. 4. 2020 dle Předávacího protokolu.*“. Ministr po citaci ust. § 46 odst. 2 a § 48 odst. 2 písm. a), odst. 8 ZZVZ k námitce, že žádostí o změnu bylo pochybení zhojeno, uvedl, že změna týkající se projektu nemůže, v tomto směru, zasáhnout do podstaty samotné VZ. Průběh zadávacího řízení nemá přímou souvislost s projektem jako takovým. Pokud by zadavatel, hypoteticky, realizoval VZ bez dotační podpory, jakákoli změna v zadávacím řízení by nemohla být zhojena změnou v jiném dokumentu, byť propojeném. Zadávací podmínky, které byly k dispozici na profilu zadavatele, jasně hovoří o dodání nejpozději do 25. 4. 2020. Předmět Smlouvy byl dle předávacího protokolu dodán dne 29. 4. 2020. V rámci žaloby nově předložený dodatek č. 1 ke Smlouvě datovaný dne 23. 3. 2020 měl uvést předmětnou Smlouvu do souladu se zadávacími podmínkami (předání díla do 25. 4. 2020). Přestože byl příjemce dotace několikrát vyzván, aby předložil úplnou dokumentaci k VZ a přímo dotázán na rozpor v termínu dodání mezi podmínkou v ZD a nabídkou, nikdy dodatek ke smlouvě nezmínil ani nedodal. Povinností příjemce dotace je do Systému vložit veškeré podstatné informace a dokumenty týkající se VZ, což změna data plnění bezpochybně je.

56. K této námitce se již vyjádřil soud v rozsudku 10 A 83/2021 a ztotožnil se s porušením podmínek zadávacího řízení, neboť žalobce vybral v zadávacím řízení dodavatele, který nesplňoval podmínky ohledně termínu dodání zakázky stanovené v zadávací dokumentaci. Soud pod body 47. – 51. tohoto rozsudku uvedl, že „*Zadávací dokumentace na str. 6 stanoví, že „[d]oba plnění zakázky je do 2 měsíců od podpisu smlouvy o dílo, nejpozději však do 25. 4. 2020*“. Podle zadávací dokumentace tedy nestačí, pokud dodavatel splní zakázku do 2 měsíců od podpisu smlouvy, jak tvrdí žalobce, ale musí se tak stát nejpozději do 25. 4. 2020. S touto podmínkou není v souladu nabídka vybraného dodavatele, který předložil v zadávacím řízení návrh smlouvy s vyhotovením zakázky do 30. 4. 2020. Žalobce tak nepostupoval v souladu s vlastními zadávacími podmínkami, když vybral nabídku dodavatele, která nesplňovala podmínky stanovené zadávací dokumentací. Podle hlavy II. čl. III. odst. 1 rozhodnutí ministerstva o poskytnutí dotace ze dne 3. 2. 2020, č. j.: MPO 11819/20/61500, byl žalobce povinen řídit se při realizaci veřejné zakázky zákonem o zadávání veřejných zakázek. Zároveň podle § 39 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek postupuje zadavatel v zadávacím řízení podle pravidel stanovených tímto zákonem a je přitom povinen dodržet stanovené zadávací

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

podmínky. Nabídka vybraného dodavatele však nebyla v souladu se zadávacími podmínkami, přesto žalobce tohoto dodavatele vybral. Na závěru o porušení zadávacích podmínek nic nezmění ani žalobcovu tvrzení, že nesoulad mezi termínem realizace v zadávací dokumentaci a termínem realizace obsaženým ve smlouvě o dílo byl zahrazen žádostí o změnu projektu. Hodnotící komise, která v zadávacím řízení vybrala dodavatele, zasedala ve dnech 16. a 17. 3. 2020, ale žádost o změnu projektu ohledně prodloužení termínu realizace projektu podal žalobce až 14. 4. 2020. Tedy skoro měsíc poté, co už vybráním zakázky porušil podmínku stanovenou zadávací dokumentací. Takže ani následným schválením žádosti o změnu projektu z dubna se nezhojilo porušení podmínek učiněné již v březnu. Podobně nepřipadné je i žalobcovu tvrzení, že tento nesoulad byl zhojen podpisem dodatku ke smlouvě o dílo. Smlouvu o dílo uzavřel žalobce s dodavatelem 23. 3. 2020 poté, co byl tento dodavatel dne 17. 3. 2020 vybrán jako vítěz zadávacího řízení. Dodatek ke smlouvě o dílo, který byl uzavřen rovněž 23. 3. 2020, změnil část IV. smlouvy tak, že se dodavatel zavázal zhotovit zakázku do 25. 4. 2020, tedy v souladu s podmínkou stanovenou v zadávací dokumentaci. Avšak smlouva i dodatek k ní byly uzavřeny až 6 dní poté, co byl dodavatel vybrán jako vítěz zadávacího řízení, tedy 6 dní poté, co žalobce porušil pravidla zadávacího řízení. Rovněž není relevantní tvrzení žalobce, že hodnotící komise při podpisu smlouvy a dodatku vzala v potaz změnu termínu vyhotovení zakázky stanovenou v dodatku o smlouvě. Komise zasedala 16. a 17. 3. 2020, smlouva i dodatek se uzavíraly až 23. 3. 2020, navíc protokol o otevírání, posouzení a hodnocení nabídek ani komunikace mezi žalobcem a dodavatelem neobsahují žádnou zmínku, že by tuto změnu vzala hodnotící komise v potaz.“

57. Třetí senát zdejšího soudu se s výše uvedeným posouzením porušení podmínek zadávacího řízení ztotožňuje a neshledává důvod se od něho odchýlit. Vzhledem k tomu, že desátý senát uzavřel, že odůvodnění rozhodnutí ministra neobsahuje úvahy, zda mělo toto porušení vliv na výběr nejvhodnější nabídky, jak požaduje bod 26 písm. a) Kategorizace sankcí, zaměřil se soud na tento aspekt napadeného rozhodnutí a na přezkoumání odůvodnění výše krácení dotace.
58. Ministr na str. 9 napadeného rozhodnutí mimo jiné uvedl, že za pochybení ohledně skutečnosti, že kritéria pro výběr nejvhodnější nabídky se nevztahují k předmětu zakázky a nejsou mu úměrná, byla žalobci dotace krácena ve výši 25 % dle bodu 11 písm. a) Kategorizace sankcí, a že napravuje administrativní pochybení spočívající v nevhodně zvoleném bodu Kategorizace sankcí a přehodnocuje zařazení pochybení pod bod 11 písm. c) se sankcí ve výši 10%, přičemž tato změna nemá žádný vliv na posouzení vytýkané skutečnosti. Jedná se o sekundární krácení, které nevstupuje do celkového krácení dotace, a tudíž nemá finanční dopad. Dále na straně 11 rozhodnutí ministr uzavřel, že „poskytovatel dotace potvrzuje krácení za porušení ust. § 39 odst. 1 a odst. 2 ZZVZ ve výši 25 % dle bodu 26) kategorizace sankcí, když nelze vyloučit, že pochybení týkající se rozporu doby plnění mezi zadávací dokumentací a smlouvou o dílo mělo/mohlo mít skutečný/potenciální finanční dopad i s ohledem na skutečnost, že minimálně dvě další společnosti zaslali k předmětné VZ dotazy, a přesto se do soutěže nepřihlásily. Kolik dalších společností po shlednutí zadávacích podmínek nepodalo nabídku, s ohledem na stanovený nejzazší termín dodání plnění, je spekulativní a v tomto případě k tíži příjemce dotace. Krácení dotace ve výši 25 % koresponduje i s bodem 23) kategorizace sankcí, který řeší podstatnou změnu smlouvy. Ve výčtu je jednoznačně uvedeno, že podstatnou změnou smlouvy je období realizace.“ Takové odůvodnění dle soudu ob stojí.
59. Nelze připustit, aby po ukončení zadávacího řízení byly zveřejněné podmínky měněny a výběr dodavatele byl uskutečněn bez ohledu na jejich zveřejněné znění. Termín dodání zakázky je jednoznačně natolik významným kritériem, že podstatně ovlivňuje volbu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

potencionálních dodavatelů, zda se budou účastnit výběrového řízení. K prokazování důsledků takového porušení podmínek lze znovu připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2025, č. j. 1 Afs 331/2024-34 „*Postačí pouze možnost, že by daným jednáním mohlo být konkurenční prostředí mezi dodavateli omezeno a tím i ovlivněn výsledek zadávacího řízení. Ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky se tedy nemusí prokazovat a postačí pouhá potencialita.*“

60. Námitka žalobce, že se jednalo toliko o nedodržení termínu v délce 5 dnů či dobu pandemie, není na místě. Nabídka vybraného dodavatele nebyla v souladu se zadávacími podmínkami, přesto žalobce tohoto dodavatele vybral. K žalobcově obraně, že nesoulad mezi podmínkami zadávacího řízení a výběrem dodavatele byl zhojen podpisem Dodatku ke smlouvě o dílo, se již vyjádřil ve zrušujícím rozsudku desátý senát tohoto soudu, jak bylo citováno výše. Třetí senát považuje odůvodnění této námítky za zcela adekvátní a pro stručnost na něj odkazuje.
61. Soud s ohledem na výše uvedené uzavírá, že námitky žalobce ve třetím i čtvrtém žalobním bodu neshledal důvodnými.
62. Žalobce závěrem tvrdí, že v jeho případě došlo k porušení základních zásad správního řízení, neboť správní orgány nedostatečně a netransparentně odůvodnily napadená rozhodnutí, nesprávně aplikovaly právní normy a překročily meze správního uvážení. Soud se s takovým tvrzením nemohl ztotožnit. Skutečnost, že žalobce není spokojen s výsledkem proběhlého správního řízení, neznamená, že napadené rozhodnutí je nezákonné. Soud na základě správního spisu nedospěl k závěru, že by se jednalo v daném případě o libovůli správních orgánů. Napadená rozhodnutí jsou řádně odůvodněna a mají oporu v listinách, které jsou součástí správního spisu. Jestliže se žalobce rozhodl sám pro porušení podmínek zadávacího řízení (viz výše), pak nemůže úspěšně argumentovat porušením zásady legitimního očekávání. Naopak byl to žalobce, který porušil zásadu transparentnosti, když vybral dodavatele v rozporu se zadávacími podmínkami.

VI. Závěr a náklady řízení

63. S ohledem na výše uvedené Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
64. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. listopadu 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu